DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2022/2311

od 21. listopada 2022.

o izmjeni regulatornih tehničkih standarda utvrđenih u Delegiranoj uredbi (EU) br. 153/2013 u pogledu privremenih hitnih mjera povezanih sa zahtjevima za kolateral

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju ([1]), a posebno njezin članak 46. stavak 3.,

budući da:

(1) Delegiranom uredbom Komisije (EU) br. 153/2013 ([2]) utvrđuju se regulatorni tehnički standardi o zahtjevima za središnje druge ugovorne strane u pogledu prihvaćanja visokolikvidnog kolaterala s minimalnim kreditnim i tržišnim rizikom.

(2) Nedavna politička i tržišna kretanja dovela su do znatnog povećanja cijena i volatilnosti na energetskim tržištima, što je središnje druge ugovorne strane potaknulo da znatno povećaju svoje naknade kako bi pokrile povezane izloženosti. Ta povećanja iznosa nadoknade stvorila su likvidnosne pritiske na nefinancijske druge ugovorne strane, koje obično drže manje imovine odnosno imaju manje likvidne imovine za ispunjavanje zahtjeva za iznos nadoknade. Zbog toga su te nefinancijske druge ugovorne strane bile prisiljene smanjiti svoje pozicije ili ih ostaviti nedovoljno zaštićenima, što ih izlaže daljnjim varijacijama cijena.

(3) Kako bi se osiguralo neometano funkcioniranje financijskih i energetskih tržišta Unije u trenutačnim okolnostima i ublažio likvidnosni pritisak na nefinancijske druge ugovorne strane koje djeluju na uređenim tržištima plina i električne energije čije se poravnanje obavlja kod središnjih drugih ugovornih strana s poslovnim nastanom u Uniji, skup prihvatljivog kolaterala dostupnog nefinancijskim članovima sustava poravnanja trebalo bi privremeno proširiti kako bi uključio nekolateralizirana bankovna jamstva.

(4) Kako bi se ograničili likvidnosni pritisci na tržištima energetskih izvedenica, jamstva koja izdaju ili podupiru javni subjekti središnje druge ugovorne strane također bi trebale smatrati prihvatljivim kolateralom za financijske i nefinancijske druge ugovorne strane, s obzirom na to da ta jamstva imaju nizak kreditni rizik druge ugovorne strane te da su neopoziva, bezuvjetna i da se mogu isplatiti tijekom razdoblja likvidacije portfelja člana sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze te stoga predstavljaju ograničeni likvidnosni rizik.

(5) Očekuje se da će rizici povezani s proširenjem prihvatljivog kolaterala na nekolateralizirana bankovna jamstva i javna jamstva ostati ograničeni jer bi proširenje podlijegalo zaštitnim mjerama središnje druge ugovorne strane za upravljanje rizicima, a svi drugi primjenjivi zahtjevi iz Delegirane uredbe (EU) br. 153/2013 i dalje bi se primjenjivali.

(6) Delegiranu uredbu (EU) br. 153/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(7) Kako bi se dodatno ograničili rizici povezani s prihvaćanjem nekolateraliziranih bankovnih jamstava za nefinancijske članove sustava poravnanja i javnih jamstava za financijske i nefinancijske članove sustava poravnanja kao kolaterala, te bi mjere trebale biti privremene i odobrene na razdoblje od 12 mjeseci, čime bi se sudionicima na tržištu pružila pomoć i potaknulo ih da se vrate na tržišta.

(8) S obzirom na nedavna tržišna kretanja potrebno je što prije proširiti skup prihvatljivog kolaterala dostupnog nefinancijskim članovima sustava poravnanja. Stoga bi ova Uredba trebala hitno stupiti na snagu.

([1]) SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

([2]) Delegirana uredba Komisije (EU) br. 153/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s regulatornim tehničkim standardima o zahtjevima za središnje druge ugovorne strane (SL L 52, 23.2.2013., str. 41.).

(9) Ova se Uredba temelji na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koji je Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) dostavilo Komisiji nakon savjetovanja s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo, Europskim odborom za sistemske rizike i Europskim sustavom središnjih banaka.

(10) ESMA nije provela otvorena javna savjetovanja o nacrtu regulatornih standarda na kojem se temelji ova Uredba niti je analizirala potencijalne troškove i koristi jer bi to bilo izrazito neproporcionalno u odnosu na opseg i učinak izmjena koje će se donijeti, s obzirom na njihovu hitnost i ograničeno područje primjene. ESMA zbog hitnosti nije zatražila mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala osnovane u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]). Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala bit će obaviještena o tome u skladu s tom odredbom,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Delegirana uredba (EU) br. 153/2013 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 39. dodaje se sljedeći drugi stavak:

   „Do 29. studenoga 2023., za potrebe članka 46. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012 javna jamstva koja ispunjavaju uvjete iz Priloga I. smatraju se visokolikvidnim kolateralom.";

2. u članku 62. prvom podstavku dodaje se sljedeća rečenica:

   „Međutim, odjeljak 2. stavak 1. točka (h) Priloga I. ne primjenjuje se na transakcije s izvedenicama iz članka 2. stavka 4. točaka (b) i (d) Uredbe (EU) br. 1227/2011 od 29. studenoga 2022. do 29. studenoga 2023.";

3. Prilog I. mijenja se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 21. listopada 2022.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN

([3]) Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

PRILOG

U Prilogu I. Delegiranoj uredbi (EU) br. 153/2013 umeće se sljedeći odjeljak 2.a:

„ODJELJAK 2.a

Javna jamstva

Do 29. studenoga 2023. javno jamstvo koje ne ispunjava uvjete za jamstvo središnje banke iz odjeljka 2. stavka 2. mora ispunjavati sve sljedeće uvjete da bi ga se prihvatilo kao kolateral u skladu s člankom 46. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 648/2012:

(a) izričito ga je izdao ili za njega jamči bilo koji od sljedećih subjekata:

   i. središnja država u EGP-u;

   ii. jedinice regionalne ili lokalne samouprave u EGP-u, ako ne postoji razlika u riziku između njihove izloženosti i izloženosti središnje države te države članice zbog njihovih posebnih ovlasti za prikupljanje prihoda i posebnih institucionalnih aranžmana čiji je učinak smanjenje njihova rizika od neispunjavanja obveza;

   iii. Europski fond za financijsku stabilnost, Mehanizam za europsku financijsku stabilnost ili Unija, prema potrebi;

   iv. multilateralna razvojna banka kako je navedena u članku 117. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (*) s poslovnim nastanom u Uniji;

(b) središnja druga ugovorna strana može dokazati da ima nizak kreditni rizik na temelju interne procjene središnje druge ugovorne strane;

(c) nominirano je u jednoj od sljedećih valuta:

   i. valuta za koju središnja druga ugovorna strana može dokazati nadležnim tijelima da je sposobna adekvatno upravljati njezinim rizikom;

   ii. valuta u kojoj središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje transakcija, u granicama kolaterala koji je potreban za pokriće izloženosti središnje druge ugovorne strane u toj valuti;

(d) neopozivo je i bezuvjetno, a subjekt koja ga je izdao ili za njega jamči ne može se pozvati ni na kakvo zakonsko ili ugovorno izuzeće ili osnovu za protivljenje isplati jamstva;

(e) jamstvo se može isplatiti u razdoblju likvidacije portfelja člana sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze, a koji je dao to jamstvo, bez regulatornih, pravnih ili operativnih ograničenja odnosno potraživanja trećih strana.

Za potrebe točke (b), središnja druga ugovorna strana pri provedbi procjene iz te točke upotrebljava definiranu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja.

_____

(*) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).”